

INFOAVOND te BONHEIDEN : “COPD? Een leven in ademnood!” – 19.11.2019

Aan de vooravond van de WereldCOPDdag slaagde het Imeldaziekenhuis te Bonheiden erin om de mooi ogende GLEDITSIA-zaal behoorlijk gevuld te krijgen.

Het voorziene programma sprak ook aan en om de mensen meteen nieuwsgierig te maken, lag op elke stoel een net boekje, door de longafdeling samengesteld, met als titel “Inhalatietherapie”. Hierin wordt duidelijk uitgelegd en begeleid met de nodige foto’s, wat je als patiënt niet alleen moet weten maar ook kan en moet doen om zo correct mogelijk je broodnodige medicatie te nemen. Een balpen, om de nodige aantekeningen te maken, maakte het geheel volledig.

Dokter Tine Lauwerier, longarts mocht de spits afbijten met als onderwerp :

“Het ABC van COPD”

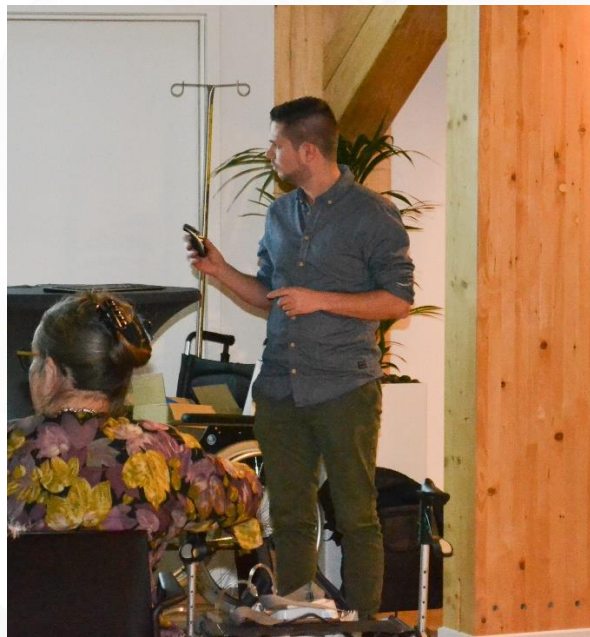
Het drieletterwoord kent nog iedereen uit zijn/haar prilste schoolbelevens, maar dat woord, bestaande uit vier letters is andere koek. De aanwezigen, allemaal zeer nauw betrokken bij deze ziekte, hetzij als patiënt, hetzij als partner of familielid weten al heel wat over deze aandoening. Maar toch. De meer dan duidelijke uitleg deed de toehoorders op het puntje van hun stoel zitten. De dokter, wist zodanig te boeien, dat haast geen enkele vraag om verduidelijking werd gesteld.

Waarom het boekje op onze stoel lag, begrepen we meteen toen COPD-verpleegkundige Aline Delbaere aan het woord kwam. Haarfijn legde zij uit waarom het zo belangrijk is om de “puff”, voorgeschreven door de longarts correct te gebruiken. Tevens maakte zij duidelijk, dat niet voor iedere COPDer, dezelfde puff wordt voorgeschreven. Elke patiënt is apart, zoals ook de symptomen kunnen verschillen, evenals het ziektestadium. De verschillende soorten kwamen op een goed begrijpbare wijze aan bod.

Even op adem - wat zit er in een woord - komen en rustig wat bijpraten kon tijdens het kwartiertje pauze. Een drankje en versnapering zorgden er voor dat de batterijen terug opgeladen waren om aandachtig het tweede deel van deze avond met de nodige aandacht te volgen.

Misschien had kinesist Stefaan Vreys gehoopt een publiek in trainingsoutfit terug te zien, maar nee. Zijn betoog moest duidelijk maken dat training een zeer goed medicijn is. Wandelen, fietsen, fitnessoefeningen, ademhalingsoefeningen,..... Alles netjes per patiënt op een rijtje zetten en dan gebruiken volgens ieders kunnen. Niks forceren, maar rustig opbouwen en uiteraard trachten vol te houden. Moeilijk gaat ook en de aanhouder wint altijd. Gestelde vragen werden vakkundig beantwoord.

Om de avond af te sluiten konden wij het wel en wee, het waarom van onze patiëntenvereniging, onze doelstellingen en werkwijze te berde brengen. We trachten ook duidelijk aan te tonen, dat de sterkte en belangrijkheid van een vereniging wordt gekenmerkt door een groot getal leden. Hoe meer leden, hoe makkelijker om naambekendheid te verwerven en gehoor te krijgen bij de beleidsmensen. Niet alleen patiënten, maar iedereen kan en moet lid worden.

Ook hier hadden, laat me toe een cliché te gebruiken, de afwezigen ongelijk. Tevreden over de avond kon men rustig huiswaarts.

&

&

&